

Ramses Shaffy, Ik Nodig Ze Uit

Waarom herken ik altijd de solitaire prins
Met zijn glimlachende gang in het spitsuur
Waarom herken ik altijd de morgenkoningin
Als ze verdwaald is
En ze mij aankijkt om een vuurtje
Waarom herken ik altijd de allerjongste koning
Als hij gluurt door de hekken van het speekwartier
Waarom herken ik altijd de verwaaide keizerin
Aan de haven met haar ogen op 'blijf weg, laat me hier'
Waarom verduur ik altijd de patser-bastaard in het lawaai
Met zijn moppen van het oude lendewater
Waarom verzwijg ik altijd de valstrik, die ik verformfaai
Om de mond te snoeren van een voze prater
Waarom kroon ik altijd 't geluk in oude lompen
Waarom strooi ik mijn bloemen op de straten
Om zo de donkere weg te wijzen naar mijn warm kasteel
Want dat ligt nu zo verlaten